

„Hør“, og jeg tror nok, at han har samme Mening som sin Partifælle — for saa vidt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds sagde forleden Dag, at mine Bemærkninger om, hvad jeg tillod mig at kalde Usædelighed, kunde han ikke slutte sig til. Jeg har altid troet, at det var den almindelige Mening og en almindelig Ud-lægning, at naar unge Mennesker uden for Ægteskabet avlede Børn, maatte der være Usædelighed med i Spillet, men dette mener det ærede Medlem jo altsaa ikke efter hans Udtalelser at dømme, og saa tror jeg, at det er rigtigt, at vi lade være med at disputere angaaende Anskuelserne paa dette Omraade. Han nævnede saa, at saaledes som Paragraffen nu fremkom efter Flertallets Ændringsforslag, var den ikke, som han havde ventet sig, idet han mente, at vi i Udvalget vare blevne enige om en anden Affattelse af det første Stykke af denne Paragraf. Ja, jeg vil sige, at jeg fik ogsaa en Overraskelse, thi jeg henlede Opmærksomheden i Udvalget netop paa, at det første Stykke i denne Paragraf ikke kunde blive staaende, som det stod, fordi det saa forhindrede Sogneraadene i at gribe ind, og jeg var heller ikke klogere, end at den ærede Ordfører var enig med mig i, at dette maatte forandres. Det er imidlertid ikke sket, men det kan jo ske senere. — Jeg maa dernæst rette nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører. Jeg skal søge at gøre det saa kort som muligt, det er jo allerede langt henne paa Dagen. Han talte en hel Del om, at naar vi saa dette skrækelige Liv, som de stakkels Børn levede, der maatte ernære sig selv i de forskellige Lande, i England og paa Sicilien, maatte de Mennesker ikke have Hjerte i Livet, som ikke rørtes herover. Det kan meget godt være; jeg ved for Resten ikke, hvordan Børnene paa Sicilien blive behandlere, men det er meget rimeligt, at det er forskrækkeligt, og at vi alle vilde røres over det, hvis vi kendte det. Men her tale vi jo kun om, hvorledes danske Børn blive behandlere, og enhver maa se paa Forholdene saaledes, som de virkelig ere. — Og jeg kan ikke sige andet, end at den ærede Ordførers Udtalelser angaaende vort første Ændringsforslag til § 1, 2det Stykke, i Grunden glædede mig, thi der udtalte den ærede Ordfører, at der var aldeles ingen Betingelser for at drage Landbruget ind under denne Lov. Han nævnede 3—4 forskellige Punkter, hvor det skulde tages under Overvejelse, om Børns Arbejde paa Landet skulde drages ind

derunder, og der var slet ingen af dem til Stede, sagde han, og det vilde være i høj Grad uretfærdigt, hvis vi vilde drage Børns Arbejde paa Landet ind under denne Paragraf. Men saa forstaar jeg virkelig ikke, hvad det ærede Medlem har imod, at det bliver slettet i denne Lov. Man maa jo absolut faa det Indtryk, at naar Flertallet netop ikke sletter denne Bestemmelse af Lovforslaget, maa det have den Mening, at der er Grund til at drage det ind derunder, ellers vilde det dog være det rigtigste, at det udtrykkelig blev nævnt i Loven. Men det skal jeg for øvrigt heller ikke drøfte vidtløftigt med den ærede Ordfører, idet jeg antager, at han maaske kan faa Lejlighed til at drøfte det med det ærede Medlem for Kjøbenhavn 10de Valgkreds (J. Jensen), der selvfølgelig ikke vil indrømme den ærede Ordfører og Flertallet, at der slet ingen Grund er til at drage Børnearbejdet paa Landet ind under disse Bestemmelser, thi saa vilde de og det ærede Medlem jo ikke gentagne Gange komme her baade paa en særskilt Lov og paa dette Lovforslag og opstille visse, bestemte Regler, som skulle iagttages og følges over for Børns Arbejde overalt, ogsaa paa Landet. Man maa jo antage, at de Herrer mene det; jeg gaar fuldstændig ud fra, at naar de foreslaa det, mene de ogsaa, at der er Grund til det, og at den ærede Ordfører altsaa har Uret i sin Paastand paa det Punkt. Men den ærede Ordfører talte ogsaa om, at naar vi fik vore Ændringsforslag vedtagne, vilde det give Stof til Agitation ude blandt Befolkningen, thi saa vilde de gaa ud fra, at der maatte være noget muggent ved Landbruget og Børns Arbejde der. Jeg kan i denne Henseende henholde mig til det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre), som udtalte, at naar vi netop vilde have denne Bestemmelse indført, er det, fordi vi ikke ville tillade mindste Tvivl om, at der ikke er Grund til at indføre Indskrænkninger i Bestemmelserne om Børnearbejde paa Landet, fordi der ingen Misbrug finder Sted. Det er ude af de Dage, da man kan mishandle Folks Børn; det vilde de Herrer vide, hvis de vidste, hvorledes Forholdene nu ere. Man har set, at der har været Tale om, at Forældrene ikke turde nægte Gaardmændene deres Børn at tjene. Jo, de Herrer kunne være overbeviste om, at er der en Gaardmand, som ikke behandler sine Tjenestdreng og Tjenestepiger ordentligt, rigtigt og forsvarligt, skal han nok faa at se, at Folk ikke ere bange for